

**Predikatie over Johannes 14 vers 3
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
HHK Nieuw-Beijerland – 1 juni 2014**

Votum.

Zingen Psalm 40 : 8.

Lezing van de Heilige Wet des HEEREN.

Schriftlezing Johannes 14 vers 1 t/m 14

1 Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.

2 In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.

3 En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben.

4 En waar Ik heenga, weet gij, en den weg weet gij.

5 Thomas zeide tot Hem: Heere, wij weten niet waar Gij heengaat, en hoe kunnen wij den weg weten?

6 Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader dan door Mij.

7 Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem en hebt Hem gezien.

8 Filippus zeide tot Hem: Heere, toon ons den Vader, en het is ons genoeg.

9 Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons den Vader?

10 Gelooft gij niet dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelven niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken.

11 Gelooft Mij, dat Ik in den Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo gelooft Mij om de werken zelve.

12 Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen en zal meerdere doen dan deze; want Ik ga heen tot Mijn Vader;

13 En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in den Zoon verheerlijkt worde.

14 Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.

Gebed.

Zingen Psalm 77 : 5 en 6.

Johannes 14 en daarvan het 3^e vers, daar vindt u de tekst voor deze morgen. Daar luidt het Woord van God:

En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben.

Om met Gods hulp en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest naar aanleiding van deze woorden stil te staan bij drie gedachten.

- 1^e. Een ontroerend woord.
- 2^e. Een vertroostend woord.
- 3^e. Een verheugend woord.

Gemeente, de Heere Jezus Christus heeft in dit hoofdstuk de Zijnen aangesproken. Hij heeft ze aangesproken over de tijd die komen zou. En in dat aanspreken over de tijd die komen zou, heeft de Zaligmaker gezocht Zijn volk te vertroosten. De weg die zij moesten gaan, was geen vreemde weg, was geen onbekende weg. Maar de weg die zij moesten gaan was een weg die de Heere voor ze had uitgedacht, was een weg die de Heere ze van tevoren had verklaard, was een weg die ze terug konden vinden in het spreken in het Woord van de levende God.

Ben je daar in je leven achter gekomen, dat daar zo'n ontzaglijke zoetheid in ligt? Als je er achter komt dat je geen vreemde weg gaat. Terwijl je jezelf een vreemdeling op de aarde gevoelt. Terwijl je gedurig voor jezelf een vreemde bent. Terwijl je niet meer weet hoe je het hebt. Als de gang die je moet gaan in het Woord van God staat opgetekend. Daarom is het zo allernoodzakelijkst, wilt uw ziel getroost wezen, dat de gang die u gaat en de bevindingen van uw bestaan gegrond zijn in het Woord van God. Er staat niet voor niets in de Schrift: "Al wat niet is naar dat Woord, het zal zijn dat het geen dageraad heeft". De bevinding van de discipelen was niet alleen in het Woord van God terug te vinden, maar de bevinding die ze zouden gaan meemaken was ze van tevoren reeds voorzegd. Dat is ook wat! Dat heb je misschien ook weleens meegemaakt. Dat was ook al zo raadselachtig, nietwaar! Dat je in dat Woord van God antwoorden vond op je vragen. Dat in dat Woord van God precies stond opgetekend wat je meemaakte. Dat dat Woord van God je ging onderwijzen aangaande de weg die je had te verkiezen. Dat Woord! Weet u wat Kohlbrugge van dat Woord van God zegt? Hij zegt: "Als wij er allemaal niet meer zijn, is dat Woord van God er nog wel, want dat blijft tot in alle eeuwigheid toe".

Wat wil nu dat Woord van de levende God doen? Dat Woord wil onderwijzen, omdat wij van onszelf zo dom zijn en omdat wij van onszelf zo dwaalziek zijn en omdat wij van onszelf niets, maar dan ook niets begrijpen kunnen.

Dat Woord wil onderwijzen. En in het onderwijs van dat Woord ligt de troost. Wat voorzag de Heere Jezus in het leven van Zijn discipelen? Wel, dat ze ontroerd zouden raken. En waarom zouden ze ontroerd raken? Omdat ze iets vreemds overkwam.

En nu gaat de Heere Jezus ze onderwijzen. Het is niet iets vreemds. Het is voor u wel nieuw, voor u wel onbekend, maar het is van Mij bepaald. Uw hart worde niet ontroerd.

Is dat een woord dat in deze morgen tot een ieder van ons klinkt? Ja, klinken wel. Maar heeft het een ieder van ons ook wat te zeggen? Verstaat u wat de Heere Jezus bedoelt met dat woord "ontroerd"? Wat is dat? Dat is een mens die van zijn stuk gebracht is. Dat is een mens voor wie alles in elkaar zakt. Dat is een mens voor wie de toekomst zwart en onzeker geworden is. Dat is een mens die in zijn hart zoveel mistrouwen tegenkomt. Hoe ben ik aldus? Ontroerd, dat is een wankelend mens die niet meer op de vaste grond staat, maar in het moeras dreigt weg te zinken. En wat maakte de ontroering uit in het leven van die discipelen? Wat voorzag de Heere Jezus? Wel, dat ze ontroerd zouden raken vanwege Zijn weggaan. Dat zou ze van hun stuk brengen. En Zijn weggaan, Zijn heengaan zou heel hun toekomst in elkaar laten vallen, voor hun eigen idee.

U hart worde niet ontroerd als Ik van u scheiden ga. Ik, terwijl u Mij zo lief hebt. Ik, Die gemeenschap met u geoefend heb. Ik, in Wiens nabijheid het zo goed en zo aangenaam voor u was.

Om te weten of het woord "uw hart worde niet ontroerd", ook tot u gericht is, hebben wij elkaar dit af te vragen: "Is er in uw leven weleens een ontmoeting met deze Heere Jezus geweest? Is er in uw leven weleens een gemeenschapsoefening met deze Zaligmaker geweest? Is het u weleens goed en zoet geweest om nabij God te wezen? Waren al uw vragen opgelost toen u Hem zag met het oog van het geloof? Was uw ziel tot rust gekomen toen u rusten mocht aan de borst van de Heere Jezus, toen u dat kloppend hart vol liefde en mededogen in uw gemoed waarnam? Is dat er in uw leven geweest, dat u zich veilig en geborgen geweten hebt bij Hem? Was het voor u als een hemel op aarde toen de Heere Jezus in uw nabijheid was?" Toen u meegenomen werd, door de werking van Gods Heilige Geest, in de gang die Hij ging. Die u zakelijk altijd al geweten had. Die u theologisch wellicht kon verklaren. Maar u ging het meemaken dat de weg van de Heere Jezus Christus

borgtochtelijk was. Niet alleen anderen, maar ook mij. Dat u meege-nomen werd in die diepe inktzwarte gang waarin Hij ging onder dat Goddelijk recht, om te betalen de schuld van Zijn volk, om te betalen de losprijs van Zijn ziel, om Zichzelf te geven tot een rantsoen voor velen. Meegenomen in die gang naar Golgotha's kruis toe. Dat u, met dat pak van zonden en schuld belast onder uw gekromde schouders, nergens meer heen kon gaan, en Hem volgen mocht naar die gang, naar die plaats waar dat pak van schuld u af viel en waar de vrede met God gesmaakt werd.

Hebt u in uw leven geleerd waartoe de Heere Jezus Christus op deze aarde is gekomen? Want als u dat niet geleerd hebt, wat zult u dan leren van een ten hemel gevaren Heere Jezus? Wat zult u dan een troost en zoetheid putten uit Zijn gang naar de Vader terug, en uit Zijn zitten aan de rechterhand des Vaders? Wat zult u dan een voordeel hebben van Zijn voorbede daar in de hemel? Die voorbede waar de Heere Jezus van zegt: "Ik bid niet voor de wereld, maar Ik bid voor degenen die Gij Mij gegeven hebt".

Uw hart worde niet ontroerd. Hij zegt het tegen Zijn discipelen, die buiten Jezus geen leven hadden, maar een eeuwig zielsverderf.

Mag ik dat eens in uw herinnering wakker roepen? Heb je zo weleens wakker gelegen in de nacht? Ben je zo weleens over de wereld gegaan, krom van al je ellende? Is dat in je hart eens levend en krachtig geweest? Waar je het ook in gezocht had, hoe je jezelf ook geprobeerd had op te knappen, te verbeteren, te reformeren. Hoe je je leven ook ging inrichten naar Gods heilige geboden. Je kwam niet tot rust. En dat ene gebed, die kernzaak, is levend geworden: "Geef mij Jezus of ik sterf, want buiten Jezus geen leven, maar een eeuwig zielsverderf".

Laat ik tot u mogen zeggen, die daar een vreemdeling van bent, die in uw hart geen enkel verlangen kent naar die Borg en die Middelaar. U die nog altijd voor eigen rekening staat, er zal een ogenblik aanbreken... God geve dat het dan niet te laat is. Dat dat ogenblik in de tijd zal mogen aanbreken en niet straks in de eeuwigheid. Er zal een ogenblik aanbreken dat uw hart ontroerd zal zijn. Ontroerd vanwege dat feit, dat u langs de Heere Jezus Christus hebt heen geleefd. "Gij hebt niet gewild dat ik Koning over u zijn zou", zal het oordeel en vonnis wezen over al diegenen die voor eigen rekening staan.

De Heere Jezus zegt tegen Zijn discipelen: "Uw hart worde niet ontroerd". Dat is natuurlijk altijd zo: degenen die geen reden heeft om ontroerd te raken, die is ontroerd. En die alle reden heeft om ontroerd te zijn, die is het niet. Dat is altijd zo. Maar de Heere Jezus geeft er blijk van dat Hij, als de hemelse Medicijnmeester, de harten

van de Zijnen kent. Ziet u dat? Zelfs voordat dat ogenblik aanbreekt, voordat hun hart in de ontroering terecht komt, weet de Heere Jezus dat al en schenkt ze een gepast medicijn.

Hij weet het wel wat er in uw hart is, wat er in uw gedachten om gaan. Hij weet van uw struikelingen, van uw schommelingen, van uw twijfelingen. Hij weet er van dat u zo gedurig ongelovig bent, zo mistrouwend bent. Hij weet alles. Het is Hem op het allervolmaaktst bekend. En weet u waar nu zo'n troost in ligt? Als je voor Hem niets meer hoeft te verhelten, maar dat je voor Hem alles bekend mag maken. Het gaat niet om het gevoel of om de gesteldheid van de discipelen in de eerste plaats. Het gaat in de eerste plaats om het woord van de Heere Jezus Christus: "Uw hart worde niet ontroerd". Waarom is er geen reden om ontroerd te raken? Wel, Hij zegt: "Gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij". Wat betekent dat? Gijlieden gelooft in God. Wat was dat voor een geloof in God dat die discipelen hadden? Wel, dat God almachtig is. Dat Hij alle dingen weet en ziet. Dat Hij Zijn Woord zal handhaven. Die God Die beschikt over een ieders leven. Die hemelse, die allerhoogste Majesteit. Daar gaat het over als die Naam God genoemd wordt. De Heere Jezus zegt: "Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij". Of: "Geloof ook op dezelfde wijze in Mij. Op diezelfde manier zoals u in God gelooft. Ik ben één met Hem. Ik ben Dezelfde. En daarom zal Ik ook doen wat Ik zeg en geen van Mijn woorden zal ter aarde vallen. Ik zie u en Ik ken u. Ik weet van u af, ook als Ik voor uw waarneming uit uw nabijheid wegga, ook als Ik uit uw gemeenschap verdwijnen voor uw eigen gevoel. Geloof ook in Mij, want al ziet u Mij niet, Ik ben er wel en Ik blijf voor u zorgen tot in alle eeuwigheid toe".

Hoe is die zorg van de Heere Jezus Christus? Hoe ver reikt die zorg? Wel, het blijkt uit het vervolg. De Heere Jezus zegt: "In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen". In dat woord benoemt Hij Zichzelf als de Zoon van de levende God. En deze Zoon spreekt over "het huis Mijns Vaders. De plaats waar Mijn Vader van eeuwigheid tot eeuwigheid woont". Dat is het kenmerk van een huis. Daar is blijving. Daar wordt niet uit vertrokken. Nou, dat bedoelt de Heere Jezus. Het huis Mijns Vaders. En in dat huis Mijns Vaders zijn vele woningen. Ofwel, daar is plaats voor velen, plaats voor al degenen die naar het Goddelijk voornemen geroepen zijn. Daar is plaats, opdat de belofte Gods, aan Abraham gedaan, vervuld zou worden, dat zijn zaad zeer talrijk zou wezen. Talrijker dan de sterren aan de hemel. Talrijker dan het zand aan de oever van de zee.

Is dat niet een troostwoord en een hoopvolle zaak voor een mens die zegt: "Maar voor mij is het toch niet en ik hoor er niet bij. Hoe

zou ik die God om genade durven bidden? Hoe zou ik Hem durven aanroepen?"

Weet u waar de benauwdheid zit, de krapte? Die zit bij ons. Die zit niet bij Hem. Bij de Heere is zo'n ruimte, dat hier het Woord zegt: "In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen". Dat duidt op die grootheid, die veelheid, dat ruimschootse, dat hart van God dat vol mededogen is, vol van liefde is. Dat blijkt wel in deze dag. Dat de Heere u nog steeds niet ongewaarschuwd voort laat gaan en u over geeft aan het verderf. Maar Hij wil u onder de prediking van dat Woord trekken uit de duister tot Zijn wonderbaar licht.

In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen. En als Hij het zegt, dan zegt Hij dat met Goddelijke heerschappij. Dan kunnen wij in ons hart wel twijfelen. Dan kunnen wij de influistering van de duivel wel geloven. Die zegt: "Het is niet waar hoor". Die zegt: "Het is toch niet voor jou". Dat kunnen wij wel doen, maar daar wordt dat woord van de Heere Jezus niet minder waar door. Welnee, dat blijft eeuwig waar. En de waarheid wordt door de Heiland Zelf bevestigd: "anderszins zou Ik het u gezegd hebben". Anders had Ik het u meegedeeld in alle eerlijkheid. Ik zal voor u niets verborgen houden. Maar dit is het.

Dat is ook wat! Hoe vaak komen we het in de Schrift niet tegen, dat de Heere aan de Zijnen bekend maakt wat Hij doen zal. Zo ook hier. Hij maakt aan de Zijnen bekend wat Hij doen gaat. Het is een droevige zaak, nietwaar, dat er in ons leven en in ons hart zoveel onstuimigheid, zoveel storm is. In plaats van dat we rusten zouden in de toezeggingen Gods, ook wat de toekomst aangaat. Dat we gerust zouden zeggen: "Wat me ook ontvallen zal, wat me ook ontnomen zal worden, waar ik ook nog doorheen zal moeten, Gods Woord blijft". Anderszins, zo zou Ik het u gezegd hebben. "Ik ga heen om uw plaats te bereiden". Is dat geen ontroerende zaak?! Is dat geen woord wat de waarachtige ontroering teweeg wil brengen! De Heere Jezus had gezegd: "Uw hart worde niet ontroerd", ofwel: "Uw hart worde niet onrustig, ongerust; uw hart worde niet wankelelend". Nee, maar deze ontroering is naar de Schriften, als we ontroerd zouden raken vanwege die liefde Gods, vanwege dat werk van de Heere Jezus Christus, wat het Hem gekost heeft om Zijn volk zalig te maken.

Ik ga heen om u plaats te bereiden.

Waar gaat de Heere Jezus naar toe? Naar het huis Zijns Vaders. Waar is dat huis van Zijn Vader? Dat is in de hemel, in de hoogste hemelen. Ver boven al de hemelen, zegt Efeze 4 zelfs. Daar is het huis Zijns Vaders. Wat is dat voor een plaats? Dat is een plaats waar u en ik niet kunnen komen. Of wel? Dat is een plaats waar u

en ik niet horen. Dat is een plaats, hoe hoog we ook op de ladder van vroomheid en degelijkheid opklimmen, niet aan raken kunnen. Die hemel is voor ons gesloten geworden. Ben je er achter gekomen? Is dat de pijn in je hart? Uw zonden, uw ongerechtigheden, die hemel is dicht. Daar kunnen we in alle eeuwigheid niet in opklimmen. En de Heere Jezus zegt: "Ik ga heen om u plaats te bereiden. Ik ga er naar toe om daar een plaats voor u te bereiden, klaar te maken, te ordenen, wil dat zeggen, op die plek waar u van uzelf nooit zou kunnen komen". Ziet u tegelijkertijd dat er tot in de voltooiing van het werk der zaligheid toe, niets, maar dan ook niets van u en mij bij mag. Hier toont de Heere Jezus dat Hij niet alleen de Beginnende is, maar dat Hij het ook voleindigen zal tot op Zijn eigen dag.

Ik ga heen om u plaats te bereiden.

Hoe gaat Hij die plaats bereiden? Wel zo, hoe is de Heere Jezus ten hemel gevaren? Zegenend nietwaar! Wat maakte het dat Hij zegenen kon? Hij zegende de Zijnen vanwege Zijn eigen werk, vanwege Zijn eigen borgtochtelijke gang. Ze waren onder Zijn zegenende handen, omdat Hij onder de toorn van God geweest was. Hij voer op naar de hemel en Hij nam met Zich mee dat volbrachte werk, die arbeid die in de diepte gegaan is, tot op Golgotha's kruis toe. Hij nam met Zich mee naar Boven toe Zijn eigen bloed, Zijn eigen Offerande. En wat heeft Hij Zijn Vader getoond, daar, ver boven alle hemelen? Niet het geloof van de Zijnen. Niet de bevinding van de Zijnen. Niet de ontroering van de Zijnen. Niet de ellendekennis van de Zijnen. Niet de bijbelgetrouwheid van de Zijnen. Welnee, Hij heeft getoond Zijn eigen werk. Hij heeft voorgesteld aan Zijn Vader in een gouden schaal Zijn eigen bloed. En op grond van Zijn eigen bloed is Hij de biddende Hogepriester bij de Vader. Dat wordt bedoeld met die woorden "Ik ga heen om u plaats te bereiden". Er is maar één weg, er is maar één manier dat er plaats bereid zal worden, en dat is in Zijn bloed- en kruisverdiensten.

Als ik u vragen zou: "Zou u naar de hemel willen?" Dan geloof ik maar zo dat er niet één is vanmorgen die zegt: "Nou, daar hoef ik niet te zijn. Laat mij maar gerust verloren gaan". Wat wilt u eigenlijk in de hemel gaan doen? Waarom zou u naar de hemel willen? Omdat de hel zo'n akelige plaats is? Omdat u liever niet eeuwig onder de toorn van God zult verkeren? Weet u wat Gods volk in de hemel doen gaat? Alleen Hem de lof, de aanbidding en de dankzegging toebrengen. Waarvoor? Voor dit werk: Ik ga heen om u plaats te bereiden. Want in dat heengaan van de Heere Jezus Christus om plaats te bereiden, ligt het werk van de drie-enige God opgeborgen.

Ofwel, het verkiezend welbehagen, de vrederaad vindt hier zijn uitwerking. Dit is het waartoe Hij gekomen is, om heen te gaan en plaats te gaan bereiden. Hebt u in uw leven het werk van de Heere Jezus Christus nodig gekregen? Want als u dat werk niet nodig hebt gekregen... Een stap verder: als u uit dat werk van Hem niet leeft, dan is er voor u geen plaats bereid. Ja, zo scherp moet het gesteld worden in deze dag. Als Hij in uw leven geen plaats voor Zichzelf gemaakt heeft, als Hij uw leeg gemaakte hart niet met Zichzelf vervuld heeft, als Zijn verzoenend bloed niet gedruppeld heeft in uw hart en in uw geweten, er is voor u geen plaats bereid. Dat is de ernst van het woord van de Heere Jezus Christus.

En de troostvolle zaak is deze, dat u, al zit u vandaag midden in het donker, al zit u vandaag in een diep dal, al zit u vandaag ergens in de struiken verborgen, bent u in de greppel gevallen en kunt u er niet meer uit komen. Al kunt u niets meer bekijken. U kunt niet verder kijken dan uw neus lang is. Als u weet van dat lijden en sterven van Christus in uw leven, als u weet van dat bloed der verzoening, als u zeggen mag in het geloof: "Geen leed zal het ooit uit mijn geheugen wissen, dit weet ik vast, want ik heb het zelf uit Zijn mond gehoord". Weet dan dit, dat God u nooit begeven zal, maar dat Hij voor u ten hemel is gevaren. Is dat dan om ontroerd over te raken? Is dat dan een zaak om over te treuren? Is dat dan een zaak waardoor uw hart vaneen gescheurd wordt? Hij gaat weg. Dit is toch een troostvolle zaak! Ik ga heen om u plaats te bereiden. Dat is ook wat! De Heere Jezus zegt niet: "Ik ga heen om Mijn volk plaats te bereiden". Zomaar in een algemene term genomen. Nee, u. Dat handelt persoonlijk. De geestelijke zaken zijn altijd persoonlijk. U plaats te bereiden. Dus voor al diegenen maakt Hij het klaar daar Boven. Voor al degenen die Hij het klaar gemaakt heeft. En, mensen, laat ik dat tussendoor met alle ernst tot u mogen zeggen. Houdt u niet op de been met een misschien of met een waarschijnlijkheid. Alstublieft niet doen. Want de eeuwigheid is zo lang. En de toorn Gods is zo hevig. En de eeuwige nacht is zo vreselijk. Het zal wat zijn op die plaats, waar de worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt, er achter te komen dat u zich met een droom op de been hebt gehouden. Onderzoekt uzelve nauw, ja zeer nauw, of u in het geloof bent. Want anders bent u de ellendigste van al de mensenkinderen.

En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn. Als dat ogenblik is aangebroken dat Ik ten hemel gevaren ben, dan, als u wellicht voor uw waarneming alleen achter blijft op deze wereld, vergeet dan niet dat Ik wel uit uw oog ben, maar dat u niet uit Mijn hart bent.

Zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben. Weet u welk een trooststuk daarin ligt? Dat terwijl Hij ten hemel is gevaren en terwijl Hij daar bij Zijn Vader is, Hij aan al de Zijnen persoonlijk, hoofd voor hoofd en hart voor hart, gedenkt. Mag ik het nu zo eens zomaar eenvoudig voorstellen? Wanneer Ik zal heen gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben. Hij is bezig: die plaats is voor die, en deze plek is voor die, en hier had Ik die gedacht. Zo moet je het maar zien. En u plaats zal bereid hebben.

Zo kom ik weder. Dat zegt de Heere Jezus. Zo kom ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben.

Wat bedoelt de Heere Jezus met die woorden: "Zo kom Ik weder". U zegt: "Ja, de engelen hadden gezegd: "Op dezelfde wijze als u Hem naar de hemel hebt zien heen varen, zal Hij ook weer komen". Hij zal komen op de wolken des hemels". Ja, dat is ook zo. En nu? En nu? In die tijdsspanne tussen hemelvaart en wederkomst in? Moet de Kerk van de Heere Jezus Christus het dan zelf maar doen, en moet ze zich maar in het geloof zien te houden? Moet ze zich bij de waarheid maar zien te bewaren ofzo? Welnee, de Heere Jezus zegt: "Zo kom ik weder". Dat wederkomen is tweeërlei. Dat is in de tijd en dat is straks aan het einde van de tijd. De Heere Jezus spreekt de belofte uit: "Ik zal u geen wezen laten. Zo kom Ik weder". Hoe komt Hij weder? Wel, Hij had gezegd: "Ik zal de Trooster tot u zenden". Wat bedoelt Hij met dat woord "de Trooster"? Wel, Die zal precies hetzelfde doen als wat Ik hier doe. Ik zal u troosten met het Woord, en ook de Heilige Geest zal u troosten met het Woord. En zoals het in dat Woord gaat over de Heere Jezus Christus, zo zal de Heilige Geest ook telkens die verhoogde Middelaar aanwijzen in dat Woord. Zo kom ik weder. Ja, Ik kom tot u met Mijn Heilige Geest en met Mijn Heilige Geest zal Ik u leiden naar Mijn raad. Ik zal u voeren naar Boven toe.

U zegt: "Ja, dat is bij mijn sterven, of als ik op de dag van de wederkomst nog leef. Dan zeker?" "Nee, zo zal Ik u voeren naar Boven toe". Dat is nu al. Als de apostel zegt: "Onze wandeling is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten". Wat is dat voor een wandeling? Wel, dat de Heilige Geest je los maakt van de wereld. Dat de Heilige Geest er zorg voor draagt dat je de pinnen niet al te vast in slaat. Dat de Heilige Geest je leert bij de voortduur (want je bent zo hardleers, of niet?) dat alles hier beneden ijdelheid is, dat het voorbijgaand is. Dat het alles zo kortstondig is. De Heilige Geest leert je bij de voortduur dat het leven een damp is en dat de dood ieder uur wenkt. De Heilige Geest leert je dat je hier geen blijvende stad hebt, maar dat je zoeken zou de toekomstende. De toekomstende stad die fundamenten heeft die gestoeld zijn in de

eeuwigheid. De stad Wiens Kunstenaar en Bouwmeester God Zelf is.

Zo kom Ik weder. Dus terwijl Hij in de hemel is om plaats te bereiden voor de Zijnen, is Zijn Heilige Geest op de aarde. Wat doet die Heilige Geest. De Schrift zegt, de Heere Jezus zegt: “Die zal u overtuigen”. Overtuigen, dat betekent: daar ga je de waarheid van verstaan. Daar kun je niet meer om heen. U overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. Dan kom je er zelf als zondaar onderuit, zonder goede of hoge gedachten van jezelf. Dan komt de Heere Jezus Christus voor de dag als enige Aanbrenger van de geldende gerechtigheid. Dan blijkt de duivel, waar je nu nog zo gedurig last van hebt, een overwonnen vijand te zijn. Want hij is reeds geoordeeld. En daar zit je in dit strijdperk van het leven, en je voelt het wel dat het hier de hemel nog niet is. Nee, diezelfde Kohlbrugge zegt: “Houd op met die gedachte dat er twee hemels zouden zijn”. Het is hier een woestijnreis. Waarom is het hier een woestijnreis? Wel, opdat de hoop en de verwachting het verlangen naar dat wat komen gaat levend en krachtig zou zijn. Opdat de roep gehoord zou worden: “Kom, Heere Jezus, ja kom haastiglijk”.

De Heere Jezus zegt: “Heen gaan en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder”. En Hij komt met Zijn Heilige Geest. Weet u wat die discipelen van zichzelf zeiden tegen de Heere Jezus? “Blijf bij ons, Meester”. En de Heilige Geest leert zien, Gode zij dank: “Hij is niet hier bij ons gebleven, maar Hij is ten hemel gevaren”. Het zal wat zijn als de Heilige Geest daar in laat blikken, wat dat is, dat Hij gezeten is aan de rechterhand van de Vader om voor je te bidden, om voor je te pleiten, om voor je te zorgen, om over je te waken.

Nog wat. Hij gaat heen. Wat heeft Hij meegenomen naar Boven toe? Niet alleen de verworven zaligheid, maar in die verworven zaligheid ook Zijn ganse uitverkoren Kerk. Dat betekent: de zaligheid van de Kerk is op een plaats waar de duivel er niet bij kan, is op een plaats waar het niet meer geschaad kan worden. En u, wat is nu de praktijk van uw bestaan? U zegt: “De dagen der donkerheid zijn er zoveel, en ik heb zo’n last van die duivel, en ik ben zo bang dat ik nog een dezer dagen bezwijken zal onder zijn aanvallen, onder zijn verlokkingen. Hij weet me constant precies te treffen in mijn boezemzonde. Hij weet wel waar er ergens een achterdeur van mijn bestaan open staat om binnen te glippen. Hij heeft zo snel vat op mijn bestaan. Hij sleept me zo gemakkelijk mee, en zijn woorden klinken me gedurig als muziek in de oren”. Als het van u afhangt...! “Ja”, zegt u, “dan is het een verloren zaak”. Ja, maar het Woord zegt: “Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs”. Dat voleindigen zit niet in ons, nee, dat is geschied. Laat ik dat nu zo

eens zeggen. Dat is reeds geschied. Ja, de praktische uitwerking is aanstaande voor al degenen die de Zijnen zijn. Hij heeft de zaligheid van Zijn Kerk meegenomen naar Boven toe. Veilig wordt het bewaard voor het aangezicht van de Vader. En al die namen van de verkorenen zijn met Zijn bloed geschreven in het Boek des Levens des Lam. Er is geen afval van heiligen. Dat was een van de protesten tegen de remonstranten in de dagen van de Reformatie, dat er geen afval van heiligen mogelijk is, omdat het van het begin tot het einde toe Gods werk is. Daar ligt trouwens ook de troost in. De troost van het onderwijs van het Woord wat de Heere Jezus ook hier spreekt. Dat daar zekerheid in gevonden zou worden in uw leven. U bent een gelukkig mens als u bevindingen mee maakt. Ja hoor. U bent een gelukkig mens als u eens wel gesteld en goedsmoeds mag wezen. U bent een gelukkig mens als u Psalmen zingt in de nacht. U bent een gelukkig mens als de Heere kennelijk Zijn nabijheid u toont. Weet u wat het Woord zegt? “Maar de rechtvaardige zal uit zijn geloof leven”. En weet u wat geloof is? Als ik niets zie. Als alles mij bij de handen afbreekt. Als ik aan het zinken ben. Als alles zwart om mij heen is. Als de duivel op m'n nek zit. Als mijn geweten mij gedurig aanklaagt. Dat ik grijp aan dat Woord van de levende God. Dat is het leven uit het geloof. Gij hebt het Zelf gezegd, Heere. Spreek tot mijn ziel in haar gewezen en zeg haar: “Ik ben uw heil alleen”.

Zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder. Is dat niet een troost?! Dat die Heilige Geest, Die in al de waarheid leidt, het deel is van een ieder van de Zijnen. En welke grote troost werkt de Heilige Geest uit in het hart van Zijn Kerk? Daarin ligt toch wel een haper van de christenheid van vandaag. Dat is dit: het verlangen, het uitzien naar de dag van Jezus Christus, dat Hij wederkomt op de wolken van de hemel.

Ze zijn er geweest hoor, in de geschiedenis van de Kerk, die 's morgens hun gordijnen open schoven, naar boven keken of Hij er al aan kwam. Ze zijn er geweest die daar dag aan dag bij geleefd hebben. Ze zijn er geweest die reikhalzend hebben uitgezien naar dat ogenblik van de volkomen verlossing. En weet u wat het Woord u leert? Dat Woord waarin u alleen uw gelovige vastigheid vindt. Dat Hij komt om de aarde te richten en de wereld in gerechtigheid.

Wat zal dat komen inhouden? Dan gaat Hij laten zien wie er van Hem zijn. Dat is het. En weet u wat dat is, dat komen, dat wederkomen van Hem? Dan brengt Hij aan het licht alle valsheid, alle vuilheid. En Hij komt ze halen. Welk belang heeft God bij Zijn wereld? Het belang van Zijn uitverkorenen is Gods belang. Waarom staat die wereld vast op haar grondvesten? Omdat daar een Kerk tot

de zaligheid gebracht en bij de zaligheid bewaard moet worden. Wanneer zal het einde zijn? Als de volheid van Jood en heiden zijn ingegaan. Als ze allen toegebracht zullen zijn die naar Zijn voornemen geroepen zijn. Zo kom ik weder. Dan zal Ik komen op de wolken van de hemel. En dan zal blijken dat Ik u inderdaad niet vergeten ben. Dan zal blijken dat Ik u inderdaad niet aan uzelf heb overgelaten. Maar dan zult u mogen delen in dat heerlijke voorrecht, in die heerlijke zaligheid, waar Ik nu reeds naar toe ga.

Dat is het laatste nog.

Maar zullen wij eerst samen zingen van Psalm 98 het 4^e vers.

*Laat al de stromen vrolijk zingen,
De handen klappen naar omhoog;
't Gebergte, vol van vreugde, springen,
En hupp'len voor des HEEREN oog;
Hij komt, Hij komt om d' aard' te richten,
De wereld in gerechtigheid;
Al 't volk, daar 't wreed geweld moet zwichten,
Wordt in rechtmatigheid geleid.*

En zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben.

De apostel Paulus vertroost de gelovigen te Thessalonica. Want die gelovigen begrepen het niet meer. Ze hadden uitgezien naar de wederkomst van de Heere Jezus Christus, en in plaats van Zijn wederkomst waren er gelovigen weg gegaan, die waren gestorven. Ze hadden bij het open graf gestaan en ze zeiden: “Hoe kan dat nu? Als Jezus straks komt zijn zij gestorven. Dan gaat het aan hen voorbij”. “Welnee”, zegt de apostel, “welnee, de gestorvenen en de levenden tesamen, gelooft in Hem, die delen in deze zaak”. Welke zaak? Wel, die zaak die zo sterk is dat zelfs de dood geen scheiding kan brengen. Die zaak waar de Heere Jezus van zegt: “en zal u tot Mij nemen”. Vergeet het maar, zegt de apostel, dat u als levende gelovigen zult voorkomen degenen die ontslapen zijn in Jezus. Hij zal ze wederbrengen met Hem, en de ontslapenen worden opgewekt, en de levenden zullen achteraan komen en wij zullen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet, zegt de apostel. En weet u wat die wolken willen zeggen? Ik las ergens zo schoon: “Dat zijn de koetsen, de liefelijke, zachte koetsen, waarmee de Heere Zijn volk naar Huis haalt”. Zoals Elia in zijn vurige wagen met vurige paarden er voor naar Boven ging. Zo zullen de gelovigen met de wolken des hemels naar Boven gebracht worden. En zal u tot Mij nemen. Dus u mag mee. U mag mee naar die heerlijke

plaats. Die heerlijke plaats waarvan je nu gedurig zegt: “Was ik er al maar”. En het is hier zo’n ellendig, moeitevol leven.

Die heerlijke plaats. Ik zal u tot Mij nemen opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben. Dat woordje “zijn” wil zeggen: u hoeft er niet meer weg. Daar mag u blijven tot in alle eeuwigheid toe.

Waar is Hij? U zegt: “Hij is in de hemel”. Dat is ook zo. Waar is Hij? Zie hier hoe de onkunde van de gelovigen voor de dag komt. De Heere Jezus zegt: “Waar Ik heen ga, weet gij, en de weg kent gij”. Thomas zegt: “Heere, wij weten niet waar Gij heen gaat, en hoe kunnen wij de weg weten?” Dus die komt eerlijk uit voor zijn onkunde. En even verderop, Filippus zeide tot Hem: “Heere, toon ons de Vader en het is ons genoeg”. Zij zijn in zichzelf zo onwetend. En daar legt de Heere Jezus precies de vinger bij als Hij zegt: “Waar Ik heen ga, weet gij, en de weg weet gij”. Opdat dat voor de dag zou komen. Opdat ze om Zijn onderwijs verlegen zouden raken.

Ik ben in mijn jeugdjaren opgevoed onder wijlen ds. Iz. Kok. Ds. Kok was ernstig ziek en zat altijd op de studeerkamer. “Ik moet toch weten waar ik heen ga”, zei hij. Dat is gereformeerd. Dat is reformatie. Ik moet toch weten waar ik heen ga. Ik heb dat onderwijs uit het Woord nodig. Ik blijf er dag aan dag uit peuren.

Dacht u dat u in uw leven ooit tot troost en tot rust zou komen als u zoveel dagen in de week uw Bijbel dicht laat, als u zo weinig tijd voor afzondering neemt? Ik las bij een van de Schotse vaders: “Waarom altijd zo’n haast? Waarom altijd haastig Bijbellezen? Waarom altijd haastig bidden? Waarom altijd haastige kerkgang? Om gauw weer over te gaan tot de dingen van de wereld, de orde van de dag”. Neem er nu eens de tijd voor. Besef ook dat u daar de tijd voor ontvangt. U die voor eigen rekening staat, dat u nog uitstel ontvangt. En u die voor Christus’ rekening staat, dat u nog een tijd van oefening en tijd voor onderwijs ontvangt, om gelouterd te worden. Ook door het lijden. Maar ook geleerd en geoefend door dat Woord.

Wat doet dat Woord? Wat doet de Heere Jezus ook weer in dat Woord? Dat is een zaak, die moeten we ook in het oog houden, in heel de omstandigheden, in de theologie van onze tijd. De Heere Jezus wijst op Zichzelf. De Heere Jezus en Zijn volbrachte werk. En trouwens ook Zijn werk van voorbede wat door gaat. Dat is niet een gepasseerd station. Dat is niet een zaak waarvan je kunt zeggen: “Nou, dat ben ik ontgroeid, nu ben ik hogerop geklommen in de trappen van bevindelijkheid en vroomheid”, ofzo. Nee, de Heere Jezus wijst telkens weer op Zichzelf. Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij.

En als u Mij kent, dan kent u ook de Vader. En als u Mij gezien hebt, hebt u de Vader gezien. Want de Vader en Ik zijn Eén.

Dus wie Jezus in het oog heeft, wie Hem in de ogen heeft mogen blikken, wie Hem heeft mogen meemaken in zijn eigen hart en leven, die heeft de eeuwigheid beleefd, die heeft het hart van de eeuwige God beleefd, die heeft Hem leren kennen. Die tot uw ziel zegt in het Offer van Christus: "Uw zonden achter Mij geworpen in een zee van eeuwige vergetelheid, en Ik zal niet meer toornen en Ik zal niet meer schelden". En de Heere Jezus zegt ook bij de voortduur: "In het leven van de Kerk zal het om Mij gaan".

Geloof Mij. En indien ge Mij niet gelooft omdat Ik in de Vader ben, zo gelooft Mij dan om de werken zelf. Geloof Mij. Dan heb je weer dat woordje "geloven", dat wil zeggen: "Grijp Mij aan, Grijp Mij vast". U zegt: "Hoe moet dat nu? Dat kan ik niet". Nee, dat kunt u ook helemaal niet. Dat is ook zo. Maar je zult maar moeten. Dat is het. Voor het eerst, maar ook telkens opnieuw. Zoals Jakob. Die werd aan zijn heup geslagen. Die man ging zakken. En hij sloeg zijn armen uit en hij omhelse die Man Die met hem worstelde. En zijn ziel is gered geweest. En de zon rees hem op toen hij door Pniël gegaan was. Dat is het. Dat is dat "geloven in Mij". En dan, in dat geloof, wat is dan de praktijk van het leven? Dat is dit: dat het niet meer om u gaat; dat het niet meer om uw verlanglijst gaat; dat het niet meer om uw wensen en begeren gaat. Maar dat het om Hem gaat. Hoe komt God aan Zijn eer? Hoe zal ik Hem verheerlijken al de dagen van mijn leven. De Heere Jezus zegt: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden, die in Mij gelooft, die dat betracht, die in die gesteldheid is, de werken die Ik doe zal hij ook doen en zal meerdere doen dan deze. Want Ik ga heen tot Mijn Vader". Wat is dat, de werken die Hij doet? Waar heeft Hij toe gewerkt? Wat was Zijn arbeid op aarde? Maar ook in de hemel. Tweeërlei. De eer en de verheerlijking van de Vader en het heil van Zijn Kerk. Dat is het wat de gelovige op het oog krijgt. En dat is het wat het leven van de Kerk dient te kleuren: de eer en de verheerlijking van Gods Naam. Dan doet er al heel veel niet meer mee. En het heil van de mensen om u heen. Dan valt er nog veel meer af. En dan blijft er één zaak over, één ding te doen, één ding te betrachten. Een mens te wezen van het ene ding, om daartoe te leven.

Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen. Dus Ik werk Mijn werk uit in het leven van Mijn Kerk. Ik doe dat waar Ik voor betaald heb, waar Ik Mijn leven toe gegeven heb.

En wat ge begeren zult in Mijn Naam. Alle begeerten waar Ik Mijn bloed voor gestort heb, dat is een rechte begeerte. Dat zal Ik doen. Opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde.

En nu, wij zijn in de tijd en wij zijn nog in het leven. En u bent hier als gemeente, bekeerd en onbekeerd. Hoe het er dan ook voor staat. Hoe verheerlijkt u Gods Naam, ook in deze dag? Hij ontruikt ze aan de macht van de duivel. Hij trekt ze uit de macht der duisternis. Het getal van de duivel wordt almaar minder. Hij moet ze loslaten. En de Kerk van de Heere Jezus Christus groeit alleen maar. Er komt alleen maar bij. Er gaat er niet eentje van af. Ja, hier in de strijdende Kerk kan het weleens lijken of het heel klein en heel dun geworden is. Maar zie ze nu eens samen, de triomferende Kerk en de strijdende Kerk. Het is een getal dat niemand tellen kan, een getal zo groot, kleinen en groten, staande voor God. En hier, al lijkt het o zo zus en o zo klein, en al kan het weleens tot wankelen gebracht worden in je bestaan. Elia had het onderwijs van Boven nodig: "Er zijn er nog zeventuizend die de knie voor Baäl niet gebogen hebben". De Heere heeft ze ook vandaag nog. Want als Hij geen volk op aarde meer had, dan zou de wereld niet meer bestaan. Opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Is dat de zoektocht van uw leven: "Hoe komt God aan Zijn eer?" Daar waren we toch uit gevallen. Of niet? Dat is toch onze val geweest! We hebben God onteerd en onze eigen eer hoger geacht dan Zijn eer. En de Heere werkt het toch uit in het genadeverbond, dat Hij toch die eer zal ontvangen die wij Hem dachten te ontnemen. En Hij zal toch een gewillig volk hebben op de dag van Zijn heirkraft. Hier op aarde een gewillig volk die zichzelf uitleveren aan Hem: "Hij doe wat goed is in Zijn ogen, want Hij is de Heere". En dat je in alles moet zeggen: "De Heere is recht in al Zijn weg en werk". O ja, die oude mens is er natuurlijk nog. En hier opstand en daar ongenoegen. En dat is een raadsel. En daar ben je het niet mee eens. En gedurig sta je met gebalde vuisten naar de hemel. Totdat God je weer tot bidden dwingt door de werking van Zijn Heilige Geest, weer naar beneden duwt. Dat is altijd wat het Woord van God doet in het leven van de Kerk. Hij duwt een mens altijd naar beneden, in het stof van de vernedering, opdat je je niet verheffen zou. En die vernederd worden onder Gods krachtige hand, die zullen verhoogd worden op Zijn tijd. Verhoogd zoals de Heere Jezus het zegt. En wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben". Wat zal het deel zijn van al degenen die daar zullen mogen komen? Zij zullen met Hem als koningen heersen.

Hoe gaat dat? Ja, dan moet je hier je kroon kwijt natuurlijk, en daar de kroon ontvangen. De kroon opgezet te krijgen. De kroon der rechtvaardigheid. Ze zullen haasten die van hun hoofd te nemen en

voor de voeten van de Heere Jezus neer te werpen. Hij alleen is waardig te ontvangen alle lof en eer. Nietwaar?

Opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben.

Een laatste vraag. Dat is deze. Zeker wel na de Hemelvaartsdag. Zeker als je in je leven op een punt gekomen bent dat je Hem achteraan hebt gekeken.

Voel je je hier nog thuis? Of zeg je met de psalmist mee: "Ik ben, o Heere, een vreemdeling op de aarde"? Ik ben een bijwoner, gelijk al mijn vaders.

Je past hier niet meer. Je hoort hier niet meer. Ja, officieel is het andersom: de wereld hoort hier niet. Maar je voelt je hier niet meer thuis. Weet dan dat Gods Woord waar is. Zijn Godegeheiligd zaad zal 't gezegend aardrijk erven, als Hij zal scheppen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont. Hier temidden van de ongerechtigheid een zucht naar Boven. Maar God zal maken dat je Hem zult danken tot in alle eeuwigheid toe.

En die hier treurt en weent, en die hier klagen moet, die je hier de tranen over de wangen ziet gaan, Hij zal uw mond vervullen met lachen. Hij zal het wel maken. Op Zijn tijd en op Zijn wijze. Maar laat ik dit zeggen, dat is het belangrijkste: naar Zijn Woord. Daarom, uw hart worde niet ontroerd. Alleen dan als u opgeborgen ligt in het geschreven Woord, dat getuigt van het vlees geworden Woord, waar Jezus Christus uw leven is. Daar zult u in alle eeuwigheid niet meer sterven.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 102 : 11

*'t Zal met blij gejuich Hem loven,
Die, uit Zijn paleis van boven,
Isrels leed en ongeval
Eens in gunst beschouwen zal,
En gevang'nen in hun zuchten
Horen, als zij tot Hem vluchten;
Om hen uit de wrede kaken
Van den dood eens los te maken.*

Zegenbede.